

dateret den 28. januar 1978. Borgmesteren og kommuneingeniøren gav mundtligt udtryk for, at der var tale om mindre væsentlige ændringer, der ikke medførte nogen sagsbehandling. De nye tegninger blev henlagt på byggesagen. Tegningerne er forsynet med et blyantsnotat om afleveringsdatoen 3. februar 1978 og om godkendelse samme dato med initialerne A. H. (borgmester Arne Hyttel). Kommunens tekniske udvalg behandlede først sagen den 14. december 1978 og da som en efterretnings-sag.«

Det vil sige, at kommunens borgmester Arne Hyttel egenhændigt og i løbet af en dag har bygnings-, plan- og brandgodkendt de omfattende bygningsændringer, en myndighedsbehandling, som borgmesteren som forhenværende socialinspektør givetvis ikke har de faglige forudsætninger for, ligesom det er aldeles udelukket, at en enkelt sagsbehandler på en enkelt dag lovligt kan behandle og afgøre en så omfattende byggesag.

Herudover gælder, at en borgmester har handlet i klar strid med de beføjelser, han i henhold til den kommunale styrelseslov har som borgmester.

I betænkning nr. 894/1980: Kommunale styrelsesformer og kommunalpolitikernes arbejdsvilkår m. v. anføres det således:

»Med hensyn til de øvrige beføjelser, der omfatter en almindelig instruktionsbeføjelse og omgørelsesret, såvel med hensyn til formelle som indholdsmæssige spørgsmål, kan disse ikke fuldt ud forenes med det kommunale styrelsessystem. Kommunernes særegne opbygning med en række kollegiale politiske organer, udvalgene, som varetager den umiddelbare forvaltning af størstedelen af kommunens sagsområder, bevirker, at borgmesterens ledelsesbeføjelser i indholdsmæssige spørgsmål indskrænkes meget væsentligt. Dette er en naturlig følge af, at borgmesterembedet ikke har nogen indholdsmæssig kompetence i sager, som henhører under de stående udvalg. Når borgmesteren ikke kan afgøre sager, som henhører under de stående udvalg, f. eks. byggetilladelser eller dispensationer fra miljølovgivningen, bør han heller ikke kunne påvirke disse afgørelser ved at diktere eller omgøre indholdet af administrationens eventuelle indstilling til eller forelæggelse af sager for udvalget.«

Miljøministeriet udtaler videre i afgørelsen af 3/7-80:

»Der er på den baggrund ikke tvivl om, at zonelovstilladelsen af 17. december 1973 er bortfaldet. Det må desuden lægges til grund, at det tilkommer amtsrådet som 1. instans i henhold til by- og landzoneloven at vurdere, om de konkrete om-

stændigheder var af en sådan karakter, at en fornyet stillingtagen var påkrævet. Sydthy kommune var derfor ikke beføjet til at træffe beslutning om, at projektet – som følge af dels stilstanden i byggeriet, dels de væsentlige ændringer – ikke krævede ny zonelovtilladelse. Dette gælder både borgmesteren og teknisk udvalg.

Departementet finder det højst kritisabelt, at Sydthy kommune uden at inddrage zonelovsmyndigheder og uden nogen som helst form for sagsbehandling besluttede, at der ikke krævedes ny zonelovsbehandling. Departementet lægger herved stor vægt på, at de konkrete omstændigheder omkring gennemførelsen af byggeriet fra 1973 til 1979 med flere tvangsauktioner og med midlertidig lukning af byggepladsen ikke giver rimelige holdpunkter for antagelsen af, at der var tale om et normalt kontinuert byggeri.

Departementet har endvidere hæftet sig ved, at Sydthy kommune udstedte ibrugtagningstilladelse på et tidspunkt, hvor Viborg amtskommune har erklæret byggeriet for ulovligt i henhold til zoneloven, og hvor sagen i øvrigt verserede i planstyrelsen. Der henvises til § 11, stk. 5, i lov om by- og landzoner, hvorefter der ikke må udstedes byggetilladelse, før der foreligger en zonelovstilladelse, der kan udnyttes. Denne bestemmelse må fortolkes således, at det samme gælder for udstedelse af ibrugtagningstilladelse, navnlig når der – som i denne sag – er tale om ændret anvendelse, jfr. § 8, stk. 1, i zoneloven.«

På trods af, at Sydthy kommunalbestyrelse ikke er kompetent i spørgsmål vedrørende by- og landzoneloven, og på trods af, at Viborg amtsråd som 1. instans-myndighed har erklæret byggeriet for ulovligt, beslutter kommunalbestyrelsen alligevel, at der ikke skal gennemføres en ny zonelovsbehandling. Sydthy kommune har endvidere, efter at byggeriet er erklæret ulovligt, alligevel udstedt ibrugtagningstilladelse, hvor kommunen som myndighed attesterer, at byggeriet er fuldt lovligt, hvorefter hotellet kan færdigfinansieres.

I straffelovens § 175 er bestemt:

»Den, som for at skuffe i retsforhold i offentligt dokument eller bog, i privat dokument eller bog, som det ifølge lov eller særligt pligtforhold påhviler ham at udfærdige eller føre, eller i læge-, tandlæge-, jordemoder- eller dyrlægeattest afgiver urigtig erklæring om noget forhold, angående hvilket erklæringen skal tjene som bevis, straffes med hæfte eller med fængsel indtil 3 år eller under formildende omstændigheder med bøde.